

державним зрадником, Шептицький, передбачаючи це, пише 4 липня 1923 р. зворушливого прощального листа до Папи Пія XI, в якому робить сповідь своєї віри, наголошуючи, що він як єпископ і пастир ніколи у своєму житті не керувався ненавистю до нікого, однак не міг стояти осторонь страждань своїх вірних і єдиною його метою було проповідувати Євангеліє і любов ближнього на захист прав свого народу.

Митрополит Андрей Шептицький був живим втіленням долі Української Церкви і нашого на-

роду в ХХ ст. Його віра була непохитною, а енергія — невичерпною. Українська Церква, вихована великим митрополитом, зуміла стати твердо на ноги і дала світові свідчення, євангельським змістом якого ми живемо й донині. За стійкість, незламність, страждання та оборону Української греко-католицької церкви й українського народу, ім'я митрополита Андрея Шептицького викарбувано золотими буквами на скрижалях Христової Церкви й українського народу.

о. ПОРФИРИЙ, Підручний ЧСВВ

Маріанна Мовна. Словник львівської говірки першої третини ХХ століття: Близько 3500 слів / Передмова Андрія Содомори; НТШ.— Львів, 2013.— 160 с.: 33 іл.

Про словник не часто можна сказати, що він має свою атмосферу, свій емоційний колорит: реєстри слів зазвичай трактуються у зовсім іншому руслі. Стосовно „Словника львівської говірки першої третини ХХ століття“ Маріанни Мовної насамперед хочеться сказати про його специфічний стиль, атмосферу, настрій. Тож цей словник — праця особлива.

Видання створене у руслі вивчення львовознавства — як його цікавий і дуже специфічний аспект — фіксування живої мовленнєвої традиції. Словник має виразно історико-етнографічне забарвлення: це своєрідні етнографічні записи, збирані як крихти втраченого світу і трактовані не так з позиції лінгвістичної, як етнографічно-музейної. Тут не так важлива етимологія слова чи його стилістичне навантаження, та навіть ті синонімічні ряди, які авторка вмістила у своїй праці, хоч вони теж мають свою цінність.

Слова, які зареєструвала авторка, сприймаються як вербальний конденсат епохи — так, як би сприймалася стара галицька порцеляна — потьмяніла, пощерблена, але від того не менш цінна чи, як би трактувалися давні поживкві поштівки, в яких затримався час. Тому читання словника створює враження відвідин музею — невеликого, затишного, де кожен експонат має свою історію і свою душу. Такий музей покликаний зберігати для майбутнього свідчення духовної історії Львова і своє завдання він виконує. Це враження ще більше посилюється світлинами: цінні архівні фотоматеріали по своєму яскраво, несподівано і точно розкривають та ілюструють словникові статті.

Тож побажаймо авторці, аби її невеликий, але цікавий „музей“ поповнювався новими коштовними експонатами і мав своїх вдячних зацікавлених відвідувачів!

Софія КОГУТ

Гострі респіраторні вірусні інфекції: навч. посіб. / [М. А. Андрейчин, В. П. Малій, Л. Я. Ковальчук та ін.]; за ред. М. А. Андрейчина, В. П. Малога.— Тернопіль: ТДМУ, 2011.— 304 с. + 4 с. вкл.

На гострі респіраторні вірусні інфекції (ГРВІ), серед яких провідне місце займає грип, припадає 80—90 відсотків інфекційної захворюваності. Щороку в Україні вони вражають до 10—15 млн. людей і спричиняють різні ускладнення, які нерідко призводять до інвалідності або й смерті.

Тому ця група інфекційних хвороб інтенсивно досліджується й потребує пильної уваги епідеміологів, вірусологів, інфекціоністів та сімейних лікарів. Однак за останні десятиріччя не виходили друком ґрунтовні монографії та посібники на цю тему.